

XOCALI SOYQIRIMI - UNUDULMAYAN QAN YADDAŞIMIZ!

Xəbər verdiyimiz kimi, fevral ayının 3-də Xocalı soyqırımının 24-cü ildönümü ilə əlaqədar Nizami Rayon İcra Hakimiyyətinin və Yeni Azərbaycan Partiyası (YAP) Nizami rayon təşkilatının birgə təşkilatçılığı, "İki sahil" qəzetinin dəstəyi ilə "Xocalı - unudulmayan qan yaddaşımız" mövzusunda inşa müsabiqəsinə start verilmişdi. Fevral ayının 15-də yekunlaşan müsabiqəyə iki dildə, ümumilikdə 20-dən artıq məktəbdən 32 inşa daxil olmuşdur. Yaradılmış komissiya tərəfindən keçirilmiş qiymətləndirmə zamanı müsabiqənin qalibləri müəyyənləşdirilmişdir. Məhz həmin müsabiqədə II yeri tutmuş yazıları oxucularımıza təqdim edirik.

Babamın xatirələrində Xocalı yarası

Mənim babam Abşeron rayonunun Mehdiabad qəsəbəsində yaşayır. Mən babamgile gedəndə çox sevinirəm. Amma bir dəfə mən televizorda Xocalı ilə bağlı kadrlar görəndə babamdan soruşdum:

- Baba, Xocalı faciəsi baş verəndə harda idin?

Babam qaşlarını çatıb fikrə getdi və aramla danışmağa başladı:

- Mənim gözəl balam! Biz o zaman Ağdamda yaşayırdıq. Qarabağ Azərbaycanın ən gözəl guşələrindən biri idi. Xocalı Ağdam ilə Xankəndi arasında yerləşən bir gözəl şəhər idi. Çox gözəl bir təbiəti var idi. Hər tərəfi yaşıl meşələrlə örtülüb, gözəl relyefi olan Xocalının əhalisi də çox qoçaq idi. Onlar çox xoşbəxt yaşayırdılar. Mənfur ermənilər sən demə bu torpaqlara göz dikibləmiş. Qarabağda müharibə məsələsi çıxanda heç kəs inanmadı ki, hadisələr bu nəticə ilə bitəcək.

Qızım, Xocalı faciəsi baş verəndə, o dəhşətli gecə hava çox soyuq idi. Şaxta adamı qılınc kimi kəsirdi. İnsanlıqda haqqı olmayan erməni cəlladları gecə yarısı, hamı yuxuda iken Xocalıya hücum etdilər. Bizim könüllülərdən təşkil olunmuş ordumuz

"Xocalı soyqırımı - unudulmayan qan yaddaşımız" mövzusunda keçirilmiş rəsm müsabiqəsində seçilmiş ən yaxşı əsər. Müəllif: **Tükəzban Mirzəyeva, 220 sayılı məktəb.**

erməni cəlladlarının rus ordusu ilə birlikdə etdikləri hücumla dözümlü götürə bilmirdi. Bütün döyüşlər vəhşicəsinə qətlə yetirildikdən sonra onlar Xocalıya od vurub yandırdılar. Qarşılıqlı çıxanların hamısını gülləbaran etməyə, əsir götürməyə başladılar. Hər tərəfdən mühasirəyə alınmış xocalılar qışın soyuğunda ayaqları yalın, isti paltar geyinməyə macal tapmamış, na-

zik paltarlarda üzü meşəyə qaçırdılar. Çoxu güllələrdən, soyuqdan, şaxtadan öldürdü. Bəziləri də əsir düşürdü. Bir qismi isə çox çətinliklə, zülmərlə Ağdama çatırdı...

- Qızım, bizə xəbər gəldi ki, ermənilər Xocalını işğal edib. Əhali çox pis vəziyyətdə Ağdamda gəlirdi. Bütün camaat onlara köməyə getdi. O vaxt az sayda Ağdam özünümüdafie qoşunu

var idi. Onlar da üzü Əsgərana sarı xocalıların köməyinə çatmağa çalışırdılar.

Bala, gözlər olsun bir də o günləri heç kəs görməsin. O əhalinin həmin gününü biz gördük. Ayaqlarını don vurmuş, qan içində, üst-başları cırıq-cırıq olmuş, sanki bir müqəvvaya dönmüş insanlar Ağdama ayaq qoyduğunu biləndə artıq taqətdən düşüb qarın üzərinə uzanaraq huşlarını itirirdilər. O gün ağdamlılar bir nəfər kimi onlara kömək etdilər. Dərhal qərargah yaratdılar. Yaralıları xəstəxanalara daşınmağa başlandı. Uşaqları, qocaları hərə öz evinə aparırdı. Mən o vaxt bir ailəni Ağdamda olan evimə aparırdım. Mənzilimi onlara verdim. Ağdam işğal olunanaq onlar orada qaldılar. Xocalılar kimi bizim ev-əşiklərimizi də ermənilər işğal etdilər. Biz də qaçqın düşdük. Evsiz qaldıq, gəlib Bakıda sığınacaq tapdıq. Mən o ailə ilə indi də dostluq edirəm.

Həmin gün meyitləri maşınlarla yığıb Ağdamın mərkəzində yerləşən məscidə daşıyırdılar. İlahi, o nə dəhşət idi? Meyitlər nə hala salınmışdı. Camaatın ah-naləsi eşəyənmişdi. Hər bir insan onlara kömək etmək, təskinlik vermək istəyirdi. An-

caq bu dəhşəti görənlər danışmağa söz tapmırdılar. Çünki hamı - ağdamlılar da, xocalıların da bir-birinə qarışıb ağlayırdılar. Məscidin həyətinə o qədər insan toplanmışdı ki, ağlaşmadan qulaq tutulurdu...

Artıq mən də dözə bilməyib ağlamağa başladım...

Babam sözünü kəsib mənə qucaqladı:

- Ağlama qızım, bu bizim tariximizdir. Biz bunu unuda bilmərik. Siz uşaqlar bilməlisiniz ki, bizim Qarabağımız işğal olunub. İnşallah, Prezidentimiz İlham Əliyevin rəhbərliyi altında güclü ordumuz torpaqlarımızı azad edəcək. Biz cənnət Qarabağda geri dönəcəyik! Mən səni Ağdamda, Füzuliyə, Laçın, Kəlbəcərə, Şuşaya, Xocalıya aparıb gözəl torpaqlarımızı gəzdirəcəyəm.

- İnşallah, baba, bu tezliklə baş verəcək. Mən bir daha əminəm ki, Azərbaycan tezliklə işğal olunmuş torpaqlarını geri qaytaracaq və Azərbaycanımızın üçrəngli bayrağı yenidən Qarabağda dalğalanacaq.

Vəfa Qasımova,
Bakı şəhəri, Nizami rayonu
229 sayılı orta məktəbin
VI sinif şagirdi